

Uitspraak no. 25 van de Verbondscommissie Samenloop inzake
"Aanmelding RDW"

Betreft : w.a.-motorrijtuigverzekering/w.a.-motorrijtuigverzekering

Partijen : Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Begin januari heeft X zijn auto verkocht. Deze auto was door X verzekerd bij Verzekeraar B. Op 15 januari wordt met deze auto door de nieuwe eigenaar, Y, schade toegebracht. Y had op 16 januari dekking voor zijn auto gevraagd bij Verzekeraar A. Door een abuis van Verzekeraar A wordt als ingangsdatum 13 januari gelezen, welke datum dan ook op de polis wordt vermeld als ingangsdatum, tevens meldt Verzekeraar A de verzekering bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer aan, ingaande 13 januari.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Verzekeraar A is van mening dat hij voor deze schade niet op hoeft te komen. De dekking ingevolge art. 13 lid 1 W.A.M. was nog aanwezig bij Verzekeraar B.

Immers, de wil tot verzekeren ontstond bij het indienen van de aanvraag. Door het accepteren van de aanvraag en het aanbieden van de polis is de wilsovereenstemming een feit geworden. Het heeft echter nimmer in de bedoeling van eiseres gelegen om wilsovereenstemming te bereiken voor de datum van 16 januari. Bij telex van 6 oktober van de assurantiëtuussenpersoon van verzekerde werden wij hierop ook nog eens gewezen, dat de verzekering was aangevraagd per 16 januari en niet per de 13e. Uitsluitend tengevolge van een administratieve omissie is het kenteken per 13 januari bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer aangemeld en de polis ingaande 13 januari opgemaakt. Voor analoge gevallen zie o.a. NJ 1977 no. 163 (een eigenaar van een auto, die rechtsgeldig is verzekerd, is niet strafbaar, uitsluitend als gevolg van het feit, dat zijn verzekeraar vergeten had het kenteken bij te melden) en NJ 1977 no. 428 (de W.A.M. bepaalt wel, dat in bepaalde gevallen de verplichtingen van een verzekeringmaatschappij voortduren na het einde van de verzekering, maar niet dat een verzekering jegens een benadeelde geldt voordat die verzekering tot stand is gekomen).

Ook op blz. 10 van de Memorie van Antwoord bij de W.A.M. is bepaald dat een verzekering van kracht wordt op een tijdstip, dat door partijen wordt overeengekomen."

-2-

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Verweerder is van mening dat eiseres gehouden is de betreffende w.a.-schade, veroorzaakt door haar verzekerde te voldoen. Verweerder wordt in deze mening gesteund door een uitspraak van de Rechtbank Rotterdam d.d. 28 januari 1977, gepubliceerd in Verkeersrecht 1977, nr. 79. Deze uitspraak houdt in dat de benadeelde, onafhankelijk van de gelding en/of de inhoud van de aan die dekking ten grondslag liggende verzekeringsovereenkomst, krachtens eigen recht die verzekeraar tot vergoeding van zijn schade kan aanspreken.

In het onderhavige geval is er, naast registratie bij de Rijksdienst, bovendien bewijs van het bestaan van een hieraan ten grondslag liggende overeenkomst. Verweerder meent tenminste te mogen aannemen dat eiseres de door haar zelf afgegeven documenten als zodanig erkent.

Verweerder is van mening dat W.A.M.-registratie, gebaseerd op een hiermee in overeenstemming zijnde polis, volledig ondergraven zou worden wanneer het iedere verzekeraar zou vrijstaan niet alleen deze registratie, doch ook de rechtsgeldigheid van de afgegeven polis, na het plaatsvinden van een schade te betwisten.

Verweerder is van mening, dat zelfs wanneer eiseres rechtsgeldig de rechtsgeldigheid van de polis zou kunnen betwisten (een en ander onttrekt zich aan verweerders waarneming) eiseres nog gehouden is om de schade te vergoeden.

In dat geval doet zich namelijk de volgende situatie voor: Verweerder verleent geen dekking aan zijn verzekerde omdat de dekking een einde neemt op het moment van de eigendomsovergang; eiseres zou nog geen dekking hebben verleend omdat de polis nog niet zou zijn ingegaan. In deze onzekere situatie heeft eiseres wel de schijn opgewekt om dekking te (willen) verlenen. Ook in dat geval zou eiseres, door de opgewekte schijn ten opzichte van derden, gehouden zijn de schade voor haar rekening te nemen."

Overwegingen van de commissie:

Partijen hebben zich tot de commissie gewend met de vraag om een bindend advies teneinde tot een oplossing te komen inzake het tussen partijen gerezen geschil overeenkomstig art. 2 sub 3 van het reglement van de commissie. Partijen hebben bij voorbaat verklaard zich bij de uitspraak van de commissie neer te leggen. De commissie is bereid uitspraak te doen.

De commissie moet constateren dat er veel tijd voorbij is gegaan alvorens benadeelde schadeloos werd gesteld.

Op basis van de polisvoorwaarden van Verzekeraar B staat vast dat haar dekking een einde neemt op het moment van eigendomsovergang. Uit de stukken leidt de commissie af dat de schade is veroorzaakt nadat de eigendomsovergang had plaatsgevonden.

De verplichtingen van Verzekeraar B uit hoofde van de W.A.M., vervallen door het van kracht worden van een nieuwe verzekering. Aan de orde is de vraag of hiervan in casu sprake is geweest.

-3-

-3-

Aan het aanmelden bij de RDW door Verzekeraar A zijn zonder meer de gevolgen verbonden, die in de Wet voorzien zijn, ongeacht of Verzekeraar A aannemelijk weet te maken dat de aanmelding op een administratief abuis berust.

De door Verzekeraar A afgegeven polis en de door Y ondertekende groene kaart vermelden 13 januari als ingangsdatum.

Los van het bovenstaande kon Y het afgeven van de polis beschouwen als een aanbod van de verzekeraar om vanaf 13 januari risico te lopen (zie H.R. 8-7-1982, NJ 83 no. 456).

Op het moment van de aanrijding diende Verzekeraar A derhalve dekking te verlenen, zulks onverlet de mogelijkheid dat Verzekeraar A op grond van de contractuele relatie tussen Verzekeraar A en Y, verhaalsrecht kan uitoefenen op Y. Het is niet aan de commissie hier een oordeel over te geven, aangezien Y geen partij is in het aan de commissie voorgelegde geschil.

Conclusie

De commissie concludeert dat op het tijdstip van het ongeval, uitsluitend Verzekeraar A verzekeraar was in de zin van de W.A.M. en derhalve gehouden de derde benadeelde schadeloos te stellen.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend om een bindend advies. De commissie geeft als haar bindend advies dat Verzekeraar A dekking zal hebben te verlenen.

's-Gravenhage, 19 oktober 1984

De Verbondscommissie Samenloop,

De voorzitter,

De secretaris

(B.H. van Beem)

(mevr. mr. W.H.v.d. Velde - Meijer)